

Hyvä Marjaliisan voimakuvien näyttelyvieras!

”Elämänvoima on avain terveyteen”. Näin uskoi taiteilija Marjaliisa Pitkäranta ja haki elämänvoimaa itselleen ja läheisilleen piirtämällä vaikean sairautensa aikana 20 voimakuvaa. Marjaliisa nimesi piirroksiansa ”Yrittämisen – periksi antamattomuuden – anomisen – uskon ja toivon mielikuvien piirroksiksi”. Ensimmäiset kuvat syntyivät keväällä 2002 ja viimeiset saman vuoden syksyllä.

Vaikeasta sairaudesta paraneminen vaatii fyysisiä ja henkisiä voimia että jaksaa raskaat ja ehkä pitkätkin hoidot. Ilon voimaa että elää hyvää arkea sairaudesta huolimatta. Voimia, joilla voi kohdata läheisten huolen ja surun. Uskon ja tunteiden voimaa, joilla saa yhteyden meissä jokaisessa vahvasti sykkivään elämänvoimaan.

Marjaliisan toive oli, että nämä kuvat auttaisivat vakavasti sairaita ja heidän läheisiään löytämään uskon parantua ja positiivisia voimia elää hyvää arkea sairaudesta huolimatta.

Kuvien draaman kaari, keväästä jouluuun.

Ensimmäinen kuva on nimeltään ”Toivon kevät”. Kevät oli hehkeimmillään kun Marjaliisa sai sytostaattihoidoja Pikolinnassa. Syöpä oli lähettänyt keuhkoihin etäpesäkkeen ja tilanne oli erittäin vakava.

Marjaliisa päätti tehdä kaikkensa parantuakseen. Syntyi kuva hyökkäävästä pässistä – täytyy olla voimakas – oikea pässinpää.

Voimia Marjaliisa haki omasta sisimmästään, valkoisesta leijonasta. Rohkeasta ja oikeudenmukaisesta, joka hyökkää syöpäsolujen kimppuun ja ajaa ne pois.

Sytostaattihoidot olivat ohi ja hän odotteli veriarvojen paranemista. Jos veriarvot paranisivat niin taas olisi toivoa. Toivon kukkia syntyi laboratoriotuloksia odottaessa.

Veriarvot paranivat ja elämä oli taas kohdallaan, parantumattomasta syövästä huolimatta. Toipilaan iloisia uskon täyteisiä aurinkopäiviä.

Elämäkumppani Erkki ja ystävät olivat hyvin tärkeitä. Jokainen päivä oli ilon päivä. Ja jokainen hyvä päivä oli suuri ilo.

Syöpä ei taltunut. Marjaliisa etsi voimia rukouksesta ja uskoi vahvasti paranemiseen. Elämänvoima oli edelleen vahva voima. Niin kauan kun on elämää, on toivoa – ja niin kauan kun on toivoa on elämää.

Kontrollit eivät luvanneet hyvää. Syöpä oli keuhkoissa ja hengitys vaikeaa.

Marjaliisan sairaus oli voittamaton, erittäin vaikea syöpä. Viimeinen kuva ”Jumalan kämmenellä” kertoo hyvin kauniilla tavalla siitä, että Marjaliisa oli valmis antamaan kaiken korkeimman haltuun. Kuva jäi keskeneräiseksi ja ilman signeraausta.

Marjaliisa joutui jouluksi keuhkokuumeen takia sairaalaan. Hän kuoli Pikolinnassa 9.1.2003

Marjaliisa Pitkärannan perikunta ja Marja-Liisa Pitkärannan Säätiö